

prima instanță: Ig. Barbacaru
instanța de apel: M.Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnăuț

dosar nr. 3ra-1601/14

Î N C H E I E R E

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Oleg Sternioală

studiind recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Firma de Producție și Comerț „Cheton Grup” Societatea cu Răspundere Limitată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, prin care apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respins, fiind menținută fără modificări hotărârea judecătorească Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2014,

constată:

La data de 13.03.2014, reclamantul, FPC „Cheton Grup” SRL s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea parțială a deciziei nr. 13/01/A/13 din 30.08.2013 și a deciziei nr. 13/01/A/24 din 23.12.2013.

În motivarea acțiunii reclamantul FPC „Cheton Gup” SRL a indicat că, este un producător autohton a produselor chimice de gamă largă, care în activitatea sa de producere folosește materie primă ce se importă din alte state și ulterior este utilizată în procesul tehnologic de producere a substanțelor chimice.

Indică reclamantul că, la importul materiei prime necesare în procesul tehnologic, întreprinderea achită accize. Conform pct. 5 din Notele la titlul IV al Codului Fiscal, persoanele juridice ce au utilizat mărfurile de la pozițiile tarifare: 270710100, 270720100, 270730100, 270750, 70900100, 271011110 - 271019290, 290110000, 290124100, 290129000, 290211000, 290219, 90220000, 290230000, 290244000, 290290900, 290511000 - 290513000, 290514, 290516,

290519000 - 250549, 2906, 2909, 3302, 321210, 321290, 321290900, 381400900, 381700800, în calitate de materie primă pentru producerea și/sau prelucrarea mărfurilor care nu sînt supuse accizelor, dispun de dreptul la restituirea accizelor achitate la importul materiei prime.

În perioada mai multor ani FPC "Cheton Grup" SRL a beneficiat de dreptul dat, depunînd trimestrial cererea respectivă organului fiscal, care permanent a fost acceptată fără careva obiecții. Cu toate acestea, în perioada anului 2013 IFS mun. Chișinău a emis decizii prin care a respins cererile contribuabilului privind restituirea accizelor din buget.

La 26.07.2013, FPC "Cheton Grup" SRL a depus cerere privind restituirea din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/01/2013 - L/06/2013 în sumă de 905 436 lei, în temeiul p. 5 al compartimentului "Note" din anexa la titlu IV "Accize" al Codului Fiscal și Regulamentului privind restituirea accizelor, aprobat prin HG nr. 1123 din 28.09.2006.

La data de 30.08.2013, IFPS a emis decizia nr. 13/01/A/13, prin care a dispus restituirea accizelor în sumă de 816 567 lei, astfel refuzînd restituirea accizelor în suma de 88 869 lei.

La data de 14.11.2013, FPC "Cheton Grup" SRL a depus cerere privind restituirea din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/07/2013 - L/09/2013 în sumă de 588 307 lei, în temeiul p. 5 al compartimentului "Note" din anexa la titlu IV "Accize" al Codului Fiscal și Regulamentului privind restituirea accizelor, aprobat prin HG nr. 1123 din 28.09.2006.

La data de 23.12.2013, IFPS a emis decizia nr. 13/01/A/24, prin care a dispus restituirea accizelor în sumă de 551 667 lei, astfel refuzînd restituirea accizelor în sumă de 36.640 lei.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, repunerea în termen pentru contestarea deciziei nr. 13/01/A/13 din 30.08.2013; anularea parțială a deciziei nr. 13/01/A/13 din 30.08.2013 adoptată de către IFS mun. Chișinău în partea refuzului restituirii din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/01/2013 - L/06/2013 în suma de 88 869 lei; a obliga pîrîtul să emită actul administrativ - decizie privind restituirea din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/01/2013 - L/06/2013 în suma de 905 436 lei; anularea parțială a deciziei nr. 13/01/A/24 din 23.12.2013 adoptată de către IFS mun. Chișinău în partea refuzului restituirii din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/07/2013 - L/09/2013 în suma de 36 640 lei; a obliga pîrîtul să emită actul administrativ - decizie privind restituirea din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/01/2013 - L/06/2013 în suma de 588 307 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16.05.2014, acțiunea depusă de FPC "Cheton Grup" SRL a fost admisă. S-a anulat parțial Decizia nr. 13/01/A/13 din 30.08.2013 adoptată de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în partea refuzului restituirii din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/01/2013 - L/06/2013 în sumă de 88 869 lei, cu obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău să emită Decizia privind restituirea din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/01/2013 - L/06/2013 în sumă de 905 436 lei. S-a anulat parțial Decizia nr. 13/01/A/24 din 23.12.2013 adoptată de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în partea refuzului restituirii din

buget a accizelor pentru perioada fiscală L/07/2013-L/09/2013 în sumă de 36 640 lei, cu obligarea Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău să emită Decizie privind restituirea din buget a accizelor pentru perioada fiscală L/01/2013 - L/06/2013 în sumă de 588 307 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău a fost respins, fiind menținută fără modificări hotărârea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2014.

La data de 31 octombrie 2014 IFS mun. Chișinău a declarat recurs, în termen legal, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24.09.2014 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond și instanței de apel, considerând că acestea au încălcat normele de drept material și nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Menționează recurentul că instanța de judecată la examinarea cauzei n-a luat în considerare faptul că, în baza cererii de restituire a accizelor înaintată de FPC „Cheton Grup” SRL nr.01 -IFS din 26.07.2013 prin care a solicitat restituirea accizelor în sumă de 905436 lei, la data de 23.08.2013 a efectuat un control fiscal la fața locului prin metoda verificării tematice, privind determinarea sumelor accizelor supuse restituirii din buget, pentru perioadele fiscale ianuarie - iunie anul 2013, achitate la momentul importului materiei prime accizate, ulterior folosită la producția și realizarea producției neaccizate.

Conform deciziei IFS mun. Chișinău nr.13/01/A/13 din 30.08.2013 s-a acceptat spre restituire din buget accize în sumă de 816567 lei, fiind refuzat restituirea sumei de 88869 lei.

Indică că potrivit art. 3 din Legea nr. 113-XVI din 27.04.2007 cu privire la contabilitate documentul primar este confirmarea documentară (pe suport de hârtie sau în formă electronică) care justifică efectuarea operațiunii economice, acordă dreptul de a o efectua sau certifică producerea unui eveniment.

De asemenea mai indică recurentul că conform prevederilor art. 19 alin.(6) a Legii contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007 pentru recunoașterea documentului primar cu regim special este necesar ca acesta să conțină următoarele elemente obligatorii:

- a) denumirea și numărul documentului;
- b) data întocmirii documentului;
- c) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al entității în numele căreia este întocmit documentul;
- d) denumirea, adresa, IDNO (codul fiscal) al destinatarului documentului, iar pentru persoanele fizice - codul personal;
- e) conținutul faptelor economice;

Astfel, consideră recurentul că, nici în cadrul controalelor fiscale efectuate, nici în cadrul examinării cauzei în prima instanță, intimatul, nu a prezentat documentele primare (facturile fiscale (de expediție)) ce confirmă comercializarea mărfurilor în adresa persoanelor fizice, la producerea cărora a

fost utilizată materia primă accizată. Conform prevederilor HG nr. 294 din 17.03.1998, anexa nr. 1, documentele primare cu regim special sunt: „facture”, „anexa la factură”, „factura fiscal”.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău în cererea de recurs că hotărârile judecătorești sunt ilegale și poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu hotărârea primei instanțe și instanței de apel prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibilă din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a hotărârilor, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de fond și de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), 433 lit.a), art.440 alin.(1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală